Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8261
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

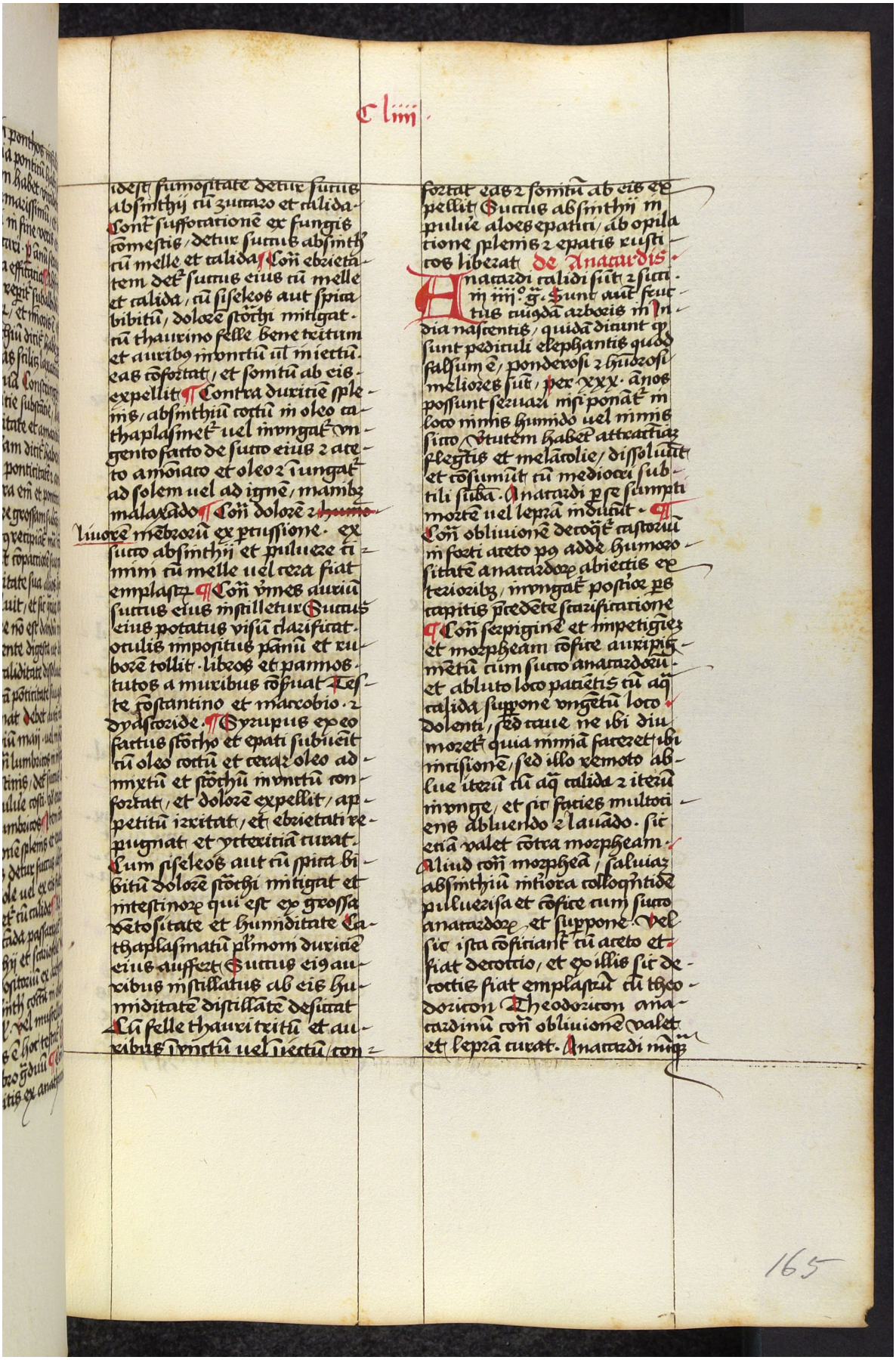

Clim.

idest humositate detur succus absinthij cū zucharo et calida. Cont. suffocationē ex fungis domestis, detur succus absinth. cū melle et calida. ¶ Con ebrietatem det. succus eius cū melle et calida, cū siseleos aut spica bibitū, dolorē stōchi mitigat. cū thaurino felle bene tritum et auribus mundū ut mictū eas cōfortat, et somnū ab eis expellit. ¶ Contra duritiē splenis, absinthiū totū in oleo cathaplasmet. uel mungat vngento facto de succo eius 2 acetto amoniaco et oleo 2 iungat. ad solem uel ad ignē, mambz malaxado. ¶ Con dolorē 2 ~~humo~~ liuore mebrorū ex ptussione. ex succo absinthij et pulucre ciminij cū melle uel cera fiat emplastr. ¶ Con vmes auriū succus eius instilletur. Succus eius potatus visū clarificat. oculis impositus panū et rubore tollit. liberos et parnos tutos a muribus cōseruat. Teste cōstantino et macrobio. 2 dyascoride. ¶ Cyrupus ex eo factus stōcho et epati subuenit cū oleo totū et cera, oleo admixtū et stōchū mundū confortat, et dolorē expellit, appetitū irritat, et ebrietati repugnat et vrtiritiā curat. Cum siseleos aut cū spica bibitū dolorē stōchi mitigat et intestinorē qui est ex grossa vetositate et humiditate. Cathaplasmatū plimom duritiē eius auffert. Succus eis auribus instillatus ab eis humiditatē distillātē desiccat. Cū felle thauri tritū et auribus mundū uel iectū, confortat eas 2 somnū ab eis expellit. Succus absinthij in puluie aloes epatici, ab opilatione splenis 2 epatis rusticos liberat.

de Anacardis.

Anacardi calidi sūt 2 sicci in iiij° g. Sunt aut fructus cuiusdā arboris in India nascentis, quidā dicunt q̄ sunt pediculi elephantis quod falsum ē, ponderosi 2 humorosi meliores sūt, per xxx. ānos possunt seruari nisi ponat. in loco minus humido uel minus sicco. Vtutem habet attractiuā flegtis et melancolie, dissoluit et cōsumit cū mediocri subtili suba. Anacardi pse sumpti mortē uel lepra inducit. ¶ Con obliuionē decoqt castoreum in soti acetto po addē humoro sitatē anacardorē abiectis ex teriorib, mungat postice ps capitis predēte scarificatione. ¶ Con serpiginē et impetigiez et morpheam cōfice auripigmētū cum succo anacardorū et abluto loco patiētis cū aq̄ calida suppone vngētū loco dolenti, sed caue ne ibi diu moret quia minima faceret ibi inusionē, sed illo remoto ablue iterū cū aq̄ calida 2 iterū munge, et sic facies multoties abluendo 2 lauando. sic erā valet cōtra morpheam. Aliud con morphea, saliuiaz absinthiū in hora colloqntide pulueriza et cōfice cum succo anacardorē et suppone. Vel sic istā cōficiant cū acetto et fiat decoctio, et q̄ illis sit decoctis fiat emplastrū cū theodoricon. Theodoricon anacardinū con obliuione valet et lepra curat. Anacardi min

165